

①

ケイちゃんの 消えない雲

原作者：吉村大作

作画：ユリヤ・ボンダレンコ

1

Kei katru rītu vēroja, kā viņa tēvs dodas uz darbu.

②

2

Kādā vasaras rītā, 6. augustā, uz Kei dzimtās pilsētas Hirošimas krita neliels, melns, apaļš priekšmets.

“Kas tas varētu būt?” jautāja tie, kas skatījās debesīs.

③

3

“Bum!!”

Nekavējoties atskanēja sprādziens ar skaļu troksni, kas atbalsojās visā pasaulē, un pēkšņi parādījās milzīgs sēnes mākonis, pārklājot visu pilsētu.

④

4

Vienā mirklī visa pilsēta izgaisa.

Mājas, skolas un slimnīcas pazuda bez
pēdām.

Bija nomesta šausminoša bumba,
kodolierocis.

⑤

5

Brīnumainā kārtā Kei netika ievainota, bet viņa redzēja upē peldošus cilvēkus ar apdegušu miesu, kamēr citi ar apdegušu miesu pienāca pie Kei un teica:

"Ūdeni... Dodiet man ūdeni..." Šos cilvēkus nevarēja glābt.

Un Kei vairs nekad neredzēja savu ģimeni.

⑥

6

Viena kodolieroča sprādziens laupīja vairāk nekā 100 000 cilvēku dzīvības.

Turklāt melnais lietus, kas nolija pēc kodolieroča sprādziena, izraisīja daudzas nopietnas slimības vēl daudziem.

7

Karš beidzās, un Kei sagaidīja savas vecumdienas.

Hirošimas pilsēta ir atguvusies tikpat skaista kā vienmēr.

Tagad grūti noticēt, ka uz šo pilsētu ticis nomests kodolierocis.

⑧

8

Un tomēr pat saulainās dienās Kei prātu
aizēno arvien uzmācīgais sēnes mākonis.

Bojāgājušo un izdzīvojušo bēdas nav
kriedējušas visas aizritējušās
desmitgades.

9

Tagad Kei dalās savā pieredzē par kodolieroču šausmām ar cilvēkiem visā pasaulē, jo šādu ieroču izmantošana varētu novest pie daudzu citu ļaužu dzīvības zaudēšanas.

10

Kei ir tikai viena vēlēšanās:

Lai kodolieroči nekad vairs netiktu
izmantoti.

安らかに眠って下さい
 過ちは
 繰返はせぬから

11

Lai visi pasaules ļaudis beidzot iepazīst
mieru un laimi!

Beigas.

12

“Mākonis, kas nepazudīs — mazās Kei stāsts”

Šodien es vēlētos runāt par meiteni vārdā Kei.

Viņai bija tikai 8 gadi, un kara laikā viņa dzīvoja Japānā.